

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puzkarski

w sprawie z wniosku skazanego **R. H.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 listopada 2012 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 18 września 2012 r., o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

R. H. za czyn z art. 224 § 1 k.k. i z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. został skazany przez Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 3 listopada 2011 r., utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 14 lutego 2012 r. Pismem datowanym 19 lutego 2012 r. skazany złożył wniosek o wznowienie postępowania w tej sprawie, jednakże wobec tego, że wbrew wymogowi art. 545 § 2 k.p.k. wniosek nie został sporządzony i podpisany przez podmiot fachowy, nadto nie został opłacony, skazanego wezwano do usunięcia tych braków w terminie 7 dni, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Po otrzymaniu wezwania R. H. zwrócił się o wyznaczenie mu adwokata z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania. Po sprawdzeniu, że skazany rzeczywiście nie ma środków na opłacenie adwokata, Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego wyznaczył wskazanego imiennie adwokata do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania Sądu o braku podstaw do wznowienia postępowania. Wyznaczony adwokat złożył pismo, w

którym – motywując swoje stanowisko – stwierdził brak podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie R. H. Skazany został powiadomiony o treści tego pisma (przesłano mu także samo pismo) i na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. ponownie wezwany do złożenia w terminie 7 dni wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata z wyboru, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku, który sam złożył. Zarazem poinformowano wnioskodawcę, że skoro zapewniono mu możliwość skorzystania z pomocy prawnej, inny adwokat z urzędu nie zostanie wyznaczony. Po bezskutecznym upływie określonego terminu, zarządzeniem z dnia 18 września 2012 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez R. H., wobec niezuzupełnienia w terminie wspomnianego braku formalnego wniosku.

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany. Nie wskazał, by było ono niezgodne z przepisami prawa, natomiast stwierdził, że został skazany niesłusznie, że nie zgadza się z opinią sporządzoną przez obrońcę z urzędu, że nie odniosło skutku jego pismo o wyznaczenie innego obrońcy, a z braku środków nie jest w stanie ustanowić obrońcy w wyborze, jak też że właściwa prokuratura wszczęła śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza Policji pokrzywdzonego przypisanym mu przestępstwem, co „daje nowe okoliczności i fakty w sprawie sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania”. W konkluzji skarżący zwrócił się o „rozpatrzenie oraz przeanalizowanie” zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, zaś jego treść każe przyjąć, że jego autor błędnie postrzega rolę sądu odwoławczego. Jego zadaniem jest skontrolowanie, czy zaskarżone zarządzenie znajduje oparcie w przepisach prawa, natomiast w niniejszym postępowaniu zażaleniowym Sąd Najwyższy z pewnością nie może badać zasadności skazania, jak też istnienia przesłanek do wznowienia postępowania. Na marginesie można jednak wspomnieć, iż myli się skazany sądząc, że okolicznością uzasadniającą wznowienie postępowania w jego sprawie jest wszczęcie śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza Policji. Badając prawidłowość zaskarżonego zarządzenia należy natomiast stwierdzić, że jest ono zgodne z prawem, zresztą autor zażalenia nie podniósł, że powołane w jego treści przepisy zostały wadliwie zastosowane lub zinterpretowane

przez sędziego, który podjął kwestionowaną decyzję. Przepis art. 545 § 2 k.p.k. stanowczo wskazuje, że „wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego”. W takim razie słusznie za dotknięty brakiem formalnym został uznany wniosek sporządzony przez skazanego, a skoro skazany, wezwany do usunięcia braku i odpowiednio pouczonej nie uczynił tego w określonym terminie, prawidłową decyzją była odmowa przyjęcia wniosku. Wymaga podkreślenia, że przedtem umożliwiono skazanemu skorzystanie z pomocy prawnej, zaś fakt, że nie był on usatysfakcjonowany stanowiskiem adwokata nie musiało prowadzić do wyznaczenia następnego adwokata z urzędu. Skazany nie może bowiem oczekiwać, że zapewnienie mu pomocy prawnej powinno polegać na wyznaczaniu i opłacaniu ze środków Skarbu Państwa kolejnych adwokatów, aż znajdzie się taki, który podzieli jego przekonanie o istnieniu podstaw do wznowienia postępowania. Wypada przy tym zauważyć, że w sporządzonej opinii adwokat przytoczył treść przepisów regulujących wznowienie postępowania i stwierdził, że żaden z nich nie uzasadnia wznowienia postępowania, natomiast kwestionując prawidłowość wykonania czynności przez adwokata, skazany nie wskazał, który z przytoczonych przepisów mógłby stanowić podstawę prawną dla wznowienia.

Złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść nie jest ograniczone żadnym terminem, zatem skazany może to uczynić po zebraniu odpowiednich środków i zleceniu sporządzenia wniosku ustanowionemu przez siebie adwokatowi, o ile znajdzie takiego, który uzna, że powody do wznowienia rzeczywiście zachodzą.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.